

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

זהירות - גבר רעב

רגישות מיוחדת קיימת אצל האיש, הצורך שלו לאכול ולהיות שבע. עובדה זו גורמת לו הרבה פעמים לשינויים במצבי הרוח ולמעברים מעצבות לשמחה.

"הגבר צועד על קיבתו" - זוהי סיסמא שעל כל הנשים להכיר ולדעת. אמרה לי פעם אשה מבוגרת: לגבר יש קיבה עצבנית! ובאמת אם נסתכל קצת אחורה, נראה שהסבתות שלנו הקפידו והשקיעו רבות בנושא הבישול והכנת האוכל לבעליהן. כמעט ולא קרה בהיסטוריה שסבא חזר הביתה מהעבודה ולא היתה לו ארוחה מבושלת. כל אשה ידעה שכשהבעל מגיע הביתה יש להגיש לו מיד לאכול, ואחר כך אפשר לשוחח ולדבר איתו.

בדורנו הכלל הזה כמעט נשבר, או מחמת חוסר מודעות לנקודה רגישה זו, או מכיוון שהשתנו קצת סדרי העדיפויות. בדורנו האשה יוצאת לעבודה, והיא לא תמיד נמצאת בבית כדי להכין אוכל מבושל ולענות על צורך זה. מכל מקום מציאות זו לא פוטרת אותה מהחובה לדאוג לצרכיו. אפשר לבשל ביום אחד מספר תבשילים ולהכניס למקרר, ובכל פעם לחמם אוכל אחר.

כל אשה צריכה להכיר את המשוואה: גבר רעב = גבר עצבני. משוואה זו ניתנת לאימות יומיומי. שימי לב שאם הוא לא אוכל בזמן, ניכרים אצלו סימני עצבנות, קצת עצבות, והוא מתחיל לדבר לא לענין. מיד אחרי שהוא אוכל ושותה הוא נרגע, מדבר לענין, ואפילו מחייך. נא לדעת: כשגברים אומרים 'אוכל' הכוונה ל- בשר! ועם לחם! כשהבעל שואל: מה הכנת לי לאכול? והיא עונה לו: חלבי! קשה לו להבין למה היא מתכוונת. אצלו 'חלבי' זה הפתיחה של הסעודה... אשה הכינה לבעלה שני בורקסים ואח"כ שאלה אותו: שבעת? לא רק שהוא לא שבע, אלא הוא התחיל להסתובב סביב המקרר כמו בהקפות של שמחת תורה. אשה שמציעה לבעלה לאכול בלי לחם, גורמת לכך שהוא ינשנש חטיפים במטבח כל היום... הוא צריך משהו שיסתום לו את התיאבון. (מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

כח הדיבור

"אִישׁ כִּי־יִדָּר נָדָר לָהּ אִוֵּה־שָׁבַע שָׁבָעָה לְאִסּוֹר אֶסֶר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כָּל־הַיָּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה". ענין הנדרים והשבועות הוא דבר חמור הנוגע לכל מציאותו של האדם.

כשהקב"ה ברא את האדם נאמר: "וַיִּפַּח בְּאַפִּי נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה" אונקלוס תרגם את המילים - "נפש חיה" - רוח ממללא - כלומר יכולת הדיבור. ארבע דרגות ישנם בטבע - דומם, צומח, חי, מדבר. המדבר הוא האדם שהוא פאר הבריאה. אך חיה לא מדברת ברמה של בן אדם אלא מסמנת ומאותת אחת לשניה, מה שאין כן האדם שקיבל כח שיכול לבנות ולהרוס והוא כח הדיבור.

כולנו מכירים את מאמר חז"ל - **מות וחיים ביד הלשון**. בדיבור אפשר לברוא עולמות. וכתבו המקובלים שכאשר אדם מדבר ומבטא את המילים והאותיות בשפתיו עולה הקול למעלה ומנענע את צינורות השפע ומוריד שפע לעולם, ואם היינו יודעים לומר את הצרכים הנכונים של המילים יכולנו לברוא עצמים ובעלי חיים.

ידוע שהמהר"ל מפראג ברא גולם בכח ספר היצירה, וכן מובא בתלמוד שהאמוראים בראו בדיבורם עגלה בערב שבת והיו אוכלים אותה בשבת. לעומת זאת על ידי דיבור אחד לא נכון אפשר להרוס עולמות ולהשמיד אומות שלמות כמו שלמדנו בפרשת בלק, שבלעם יכל במילה אחת להשמיד עם שלם.

כיון שכך, יש בכח הדיבור לברוא ולקבוע מציאות חדשה שלא היתה קודם. לכן, כשאדם מבטח דבר כלשהוא נקבע מציאות חדשה שצריכה לבא על תיקונה. וכשאדם נודר או נשבע נברא מזה מלאך שמצפה מתי יגיע הדבר לידי ביצוע.

ראיה לזה, כשיעקב אבינו הלך ללבן הוא נדר ואמר: "וַיִּדָּר יַעֲקֹב נָדָר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמַרְנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ וַנִּתְּנִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי... וְכָל אֲשֶׁר תִּתְּנִי לִי עֲשֹׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לָךְ". כשסיים יעקב את שליחותו אצל לבן פגש אותו המלאך ואמר לו כך: "וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאָךְ הָאֱלֹהִים... אֲנִי הָאֵל בְּיַתֵּי־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַתְּ שָׁם מִצָּכָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שָׁם נָדָר... מִכָּאן לִמְדוּ שֶׁכֵּאֲשֶׁר אָדָם נֹדֵר נִבְרָא מִזֶּה מַלְאָךְ שְׂדוּרֵשׁ וּמַחֲכָה לַעֲת בּוֹ תִּתְבַּצֵּעַ הַהִבְטָחָה. לֵכֵן כָּתוּב בַּפְּרָשְׁתִּנוּ - "... לֹא יַחַל דְּבָרוֹ" מִזֶּה שִׁכְתוּב "לֹא יַחַל" כְּלוּמָר לֹא יַחַלֵּל דְּבָרוֹ לִמְדוּ שֶׁהַדִּיבּוּר שֶׁלֵּנוּ הוּא קְדוּשָׁה! עֲכָשִׁיו מוֹבֵן לִמָּה לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוּם כִּיפּוּר עוֹשִׂים כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה פְעָמִים הִתְרַת נִדְרִים. אִי אִפְשָׁר לִבָּא וּלְעַמּוּד לִפְנֵי הַקַּב"ה בְּתַפִּלוֹת כֵּאֲשֶׁר הַשְׁבּוּעוֹת וְהַנִּדְרִים מַעֲכִיבִים.

לכן, קוראים יקרים עלינו להמנע ככל האפשר מלהשתמש בלשונות של נדר ושבועה. לא לומר - בחיי, בספר תורה, בילדים, שכה יהיה לי טוב, ולשונות כיוצא בזה. ומי שאומר - רק אמרתי ולא עשיתי כלום, לא מבין מהו כח הדיבור ועד היכן הדברים מגיעים. נשתדל שאם הבטחנו דבר נקיים אותו והמילה שלנו תהיה מילה, ואז כאשר נבקש בתפילה מהקב"ה הוא לא ישבור לנו את המילה ויקיים בקשותינו. בברכת שבת שלום - אבנר קוואס

דריחה

שיכור נסע ברכבו, לאחר כמה דקות עצר אותו שוטר. השוטר בא לרשום לו קנס, השיכור הוציא שטר של 200 ש"ח, נתן לשוטר, והשוטר העלים עין. השיכור המשיך בנסיעה, ואחרי כברת דרך קצרה עצר אותו שוטר, והמקרה חזר על עצמו - השוטר איים בקנס והשיכור הוציא שטר של 200 ש"ח ונגמר הסיפור. אחרי עוד מאה מטרים נוספים, עצר אותו עוד שוטר, ושוב, איים בקנס, ושוב - השיכור שיחד את השוטר ב200 ש"ח והמשיך הלאה. אחרי עוד מאה מטרים, שוב עצר אותו שוטר ושוב השיכור הוציא 200 ש"ח לשוחד, רק הפעם, אמר לו השוטר: "אני רוצה 500 ש"ח!" השיכור הופתע ושאל: "אבל הקודמים רצו רק 200 ש"ח?" השוטר: "עזוב אותך, תן לי 500 ש"ח ואני אראה לך איך לצאת מהכיכר הזו..."

על ידי התבוננות בטבע ובמעשה בראשית זוכה האדם להתחדשות.
(רבי נחמן מברסלב).

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

השפעת הסביבה - חלק ב'

במאמר הקודם למדנו את דברי הרמב"ם - שטבע האדם להיות נמשך אחרי אנשי סביבתו, ואת השפעת הסביבה על הילדים.

ישנו פתרון נוסף למיגור השפעה שלילית היא לחפש **בית ספר** שיועיל יותר להשפיע בכיוון החיובי. עלינו ההורים לרשום את ילדנו לבית ספר שעוסק בבין אדם לחברו, בית ספר שמלמדים שכבוד אב ואם זהו יסודי ובסיסי, מקום שלומדים בו - הלכות לשון הרע, ושמירת הכף מדיבורים אסורים. וגם - איזהו גיבור הכובש את יצרו. ישנם הרבה ביה"ס תורניים בארץ ישראל השומרים על הכללים שכתבנו והילדים שנמצאים שם מגיעים ממשפחות שתכנים אלו חשובים להם מאוד. וממילא כשהילד נמצא בחברה יותר סטרילית הוא ג"כ הופל להיות סטרילי. וכשאומרים מילה לא טובה וכל החברים גוערים באומר, זה יוצר אצלו גדר בפני אמירת מילים אלו. אמרה לי פעם אמא אחת: "אבל הביה"ס התורני הזה רמתו הרוחנית היא קצת מעל הרמה שלי ושל בעלי". אמרתי לה - "אדרבה הדבר מצוין, כך כל הבית ישאף לעלות בהתנהגות ורמת

הדיבור". כמו שכתוב בסוף ספר מלאכי - "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

ועוד שאלה - "אבל בביה"ס התורניים והת"ת לומדים כחות מתמטיקה, פיזיקה, היסטוריה, וכד"ו". עניתי לה - "שעדיף שהילד שלנו לפני הכל יהיה בעל מידות, יכבד אב ואם, וידבר בלשון נקיה ואחר כך כשהוא יגדל הוא ילמד איזה מקצוע שירצה. **לימוד המקצוע לא עושה את האדם ולא מתקן את מידותיו**, את זה אפשר תמיד לעשות וללמוד במשך הזמן. אבל בילדות צריך לקבוע בנפשו את המידות הטובות, וההרגלים הנכונים ואז כשיגדל לא יסור ממנה". מה שווה תואר בראיית חשבון - והוא מכה ואלים בבית? מה שווה תואר פרופסור והוא לא נאמן לאשתו??

לפי תפיסת היהדות המידות והדרך ארץ קודמות לכל התארים. כמו שאמר שלמה המלך "טוב משל ברוחו מלוכד עיר" - אדם שלא אומר כל מה שהוא רוצה ושולט על יצרו הוא הרבה יותר גדול מהגנרל הכי מפורסם ומהקצין שעטור בדרגות על כתפיו. לכן, הורים יקרים בואו נשתול את ילדנו היקרים, הפרחים הנפלאים האלה במקומות ובצי ספר ובחברה מעולה כדי שידלו לתפארת עם ישראל.

סיפור לשבת

פנה אלי אותו זקן ירושלמי ואמר לי - הכלה הזאת שנישאת עתה בזכותך, של ההורים הללו שקבלו את ילדיהם בדרך נס - היא הילדה ה-13 ומי יודע איזה זכות יש לך, ואיזה דברים טובים מזמינים לך מן השמים .

לא עבר זמן רב ודבריו של אותו זקן התגלו כנבואה ממש, לאחר כמה שנים מחתונת היתומה, ממשיך הגביר לספר, תקפה אותי המחלה הנוראה רח"ל, והחילותי בסבב נדודים בחו"ל כדי לעבור ניתוחים, הניתוח הצליח אך כעבור שנה התגלו בגופי גרורות מהמחלה, ומצבי הפך להיות קשה יותר. כאשר הגעתי לארץ להתייעץ עם הר' פירר - יו"ר "עזרא ומרפא", הוא יעץ לי לטוס לחו"ל ולהינתח שנית אצל רופא מסוים, הפעם הציע הר' פירר לשלוח את אחד מהמתנדבים בארגון שלו, שילווח אותי ויסייע לי בבית החולים בחו"ל.

בהגיע יום הטיסה, בדרכינו לשדה התעופה, שאלתי את אותו מלווה איך קוראים לו, והוא השיב לי, אני אחיו של החתן שנישא לכלה היתומה שזכית לסייע לה בחתונתה, הייתי בהלם והבנתי מיד ששיגרו לי רמז מהשמיים שאצא בשלום מהמחלה בזכות המצוה שעשיתי. והנה, מסיים הגביר את סיפורו עברו שנים מהניתוח, וב"ה אני בריא ושלם, ואין לי ספק שבזכות הכסף שתרמתי לכלה היתומה הצלחתי לנצח את מלאך המוות ולהישאר בחיים.

סיפר רבי יצחק זילברשטיין שליט"א: נכנס לביתי גביר מפורסם וכך מספר לי: לפני שנים באו אלי שליחי מצוה ובקשוני לתרום לנישואיה של כלה יתומה שמשפחתה נמצאת במצב קשה, השתכנעתי, ולקחתי על עצמי את כל הוצאות החתונה.

בהגיע יום החתונה נסעתי להשתתף בשמחה ולפתע ניגש אלי אחד מזקני ירושלים ואומר לי, היתה לך זכות לתרום לכלה יתומה זו וברצוני לספר לך על ההיסטוריה של משפחה זו: הם היו עשירים מאוד וביתם פתוח לרווחה, אך במשך שנים לא התברכו בילדים, והנה כשהגיע הגאון מטשיבין זצ"ל לארץ ניגש אבי המשפחה לבקש את ברכתו של הרב לזכות בזרע של קימא, אני מוכן לברך אותך אמר הגאון אך דע לך שאם ברצונך להתברך בבנים ייקחו ממך את העשירות, לא תוכל לזכות בשני הדברים גם יחד.

הבעל השיב מיד שהוא מוותר על העשירות, ושאפילו היחידה היא לזכות בבנים, ואכן הגאון מטשיבין ברכו, ולתקופת השנה נולד לו הילד הראשון, ולאחר מכן השני והשלישי והרביעי, כמובן שגם 13 ילדים, ובלי עין הרע הברכה נתקיימה ונולדו לו הברכה השניה נתקיימה והוא ירד מנכסיו, ונותר בערום ובחוסר כל.

אותו גביר שהגיע אל הר' זילברשטיין מספר, שבשלב זה

ספרים ודיסקים של הרב קוואס ניתן לרכוש בחנויות הספרים

להתייעצות עם הרב אבנר קוואס

בימים ג' וד' 14:30 - 15:30 בטלפון 02-586-26-27

משדר עם הרב ברדיו 'קול ברמה' ביום רביעי בין 22:00 ל- 24:00

בתדרים 105.7 104.8 92.1

